

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Huhtamaki Dourdan SA, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-315/03)

(2003/C 213/44)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ch. Giolitto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Huhtamaki Dourdan SA.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει την καθής:

1. να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό ύψους 162 342,42 ευρώ (εκατόν εξήντα δύο χιλιάδες τριακόσια σαράντα δύο ευρώ και σαράντα δύο λεπτά), ήτοι 151 433,47 ευρώ κεφάλαιο και 10 808,95 ευρώ τόκοι υπερημερίας έως 6 Ιουνίου 2003·
2. να καταβάλει 28,27 ευρώ (είκοσι οκτώ ευρώ και είκοσι επτά λεπτά) ημερησίως έναντι τόκων, με το ίδιο επιτόκιο, από 6ης Ιουνίου 2003 και μέχρι τελικής εξοφλήσεως·
3. στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το αρμόδιο δικαστήριο εν προκειμένω είναι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρά το περιεχόμενο της ρήτρας διαιτησίας, δεδομένου ότι η εν λόγω ρήτρα δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη.

Η καθής, αρνούμενη να προσκομίσει τα δικαιολογητικά έξοδα που της ζήτησε η Επιτροπή, παρέβη την υποχρέωσή της βάσει της συμβάσεως που συνήφθη κατ' εφαρμογή του ειδικού ερευνητικού και αναπτυξιακού προγράμματος στο πεδίο των βιομηχανικών τεχνολογιών και των τεχνολογιών υλικών και υποχρεούται να επιστρέψει το ποσό της προκαταβολής στην Επιτροπή.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-322/03)

(2003/C 213/45)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την N. Yerrell, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 24 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία 1999/63/EK του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των ναυτικών, που σύναψαν η ένωση εφοπλιστών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ECSA) και η ομοσπονδία των ενώσεων εργαζομένων στις μεταφορές, στην Ευρωπαϊκή Ένωση (FST) ⁽¹⁾ ή παραλείποντας να διασφαλίσει ότι οι κοινωνικοί εταίροι έλαβαν τα αναγκαία μέτρα μέσω συμφωνίας και/ή να ενημερώσει πλήρως την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ· και
- β) να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εξέπνευσε στις 30 Ιουνίου 2002.

(1) ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-331/03)

(2003/C 213/46)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Κωνσταντινίδη και την F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 28 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας και, σε κάθε περίπτωση, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωσή της με την οδηγία 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, περί οχημάτων στο τέλος του κύκλου της ζωής τους ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- 2) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την ενσωμάτωση της οδηγίας έληξε στις 21 Απριλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-333/03)

(2003/C 213/47)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Marie - José Jonczy, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

άσκησε στις 30 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του μεγάλου δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το μεγάλο δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του με την οδηγία 98/50/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- 2) να καταδικάσει το μεγάλο δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την ενσωμάτωση της οδηγίας έληξε στις 17 Ιουλίου 2001.

⁽¹⁾ ΕΕ L 201 της 17.7.1998, σ. 88.